

ros egén, egy pillanatra beborítja, majd tovaiáll, nyomában a kötél
magát felgöngyölíti, hogy soha vissza ne találjon.

KONTRA ATTILA

Az özönvíz után

*higgadtságra nem volt időm mikor
arcomat a padlóról fölemeltem
a stilizált madarakat lekapartam
a kabinablakról habár tudtam
láttni nem fogok mást csak
elsodort tárgyakat tetemeiket*

*átjutni a rakodótéren ez volt
a következő aztán a kibelezett
kazettába visszafűzni
az összegyűrt szalagot
talán még ellenőriztem a tartalék
tömlővéget kifolyószelepet*

*nem árt az ilyesmi
ha hónunk alá véve
a szívárványt elindulunk
egy új kezdet felé*

Márk-záradék

*valami történik itt amitől
tapinthatóvá válik az irgalmasság
éppen ahogyan te ismered*

*valami amiről az asszonyok félelmükben
nem mernek szólni senkinek*

*valami történik aztán látom őt
amint újra velük beszél
részletezi az útvonalat*

*azt mondja iránytű és mélységmérő
azt mondja sirályok és fregattmadarak*

Holtág

*itt egy újabb levél
gyógyszer süllyed a vér
más ütem
aki sosem javul
annak mindegy hogy új
gyötrelem*

*vagy egy régi emészt
úgyis egyediül élsz
nincs helyed
nincs egy pont mi szilárd
ha az egész világ
szívbeteg*

*a sok büszke s irigy
elkerülhetne mind
a magány
lassan tanulható
de hogy kinek lesz jó
még talány*

*falnak fordított kép
árnyalak vagy te rég
itt hiszen
ki csak belül örül
azon nem könyörül
senki sem*